

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 360 Lei; pe un jumătate
de an 180 Lei; pe un sfert 90 Lei;
pe o lună 30 Lei.
Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iullu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava Mică. Telefon Nr. 63.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un și Corp V, adică de lărgimea a
doi millimetri, Lei 12. Lărgimea de
1 centimetru Lei 60.

Paștile, bucuria noastră

Paștile sunt sărbătoarea biruinței lui Isus asupra satanei, a vieții asupra morții, a binelui asupra răului. De aceea se bucură toată lumea cu acest prilej. De aceea e atâta veselie și bucurie, mai ales între copiii cu adevărat buni și în familiile cu adevărat creștine. De aceea cântă astăzi atât de frumos și sf. noastră Biserică:

„Ceriurile cu cuvântă să se veselească și pământul să se bucure și să prăznuiască lumea cea văzută toată și nevăzută, că Cristos s'a sculat, veselia cea veșnică“.

Toate cântările, toate ceremoniile, toate mișcările preoților sunt așa întocmite în minunata zi a învierii, ca să arete marea bucurie a creștinilor pentru învierea lui Cristos.

De aceea s'a și așezat acest praznic luminat pe Duminică întâie după luna plină ce urmează după începutul primăverii, când toate reînvie, ca și noi să fim numai bucurie și veselie și să saltăm de bucurie în această zi minunată.

Câți nu sunt însă astăzi, cari nu se pot bucura nici veseli?! Câte văduve nu-și plâng soții îngropați pe cele câmpuri de lupte! Câți orfani nu și deplâng tații acoperiți de ghe străină! Câți orbi nu-și jelesc lumina

pierdută a ochilor! Câți schiopi și ologi picioarele rămase pe acolo și câți sluti mâinile tăiate pe urma rănilor pricinuite de cumplita încăierare!

Fericiți, cari nu au în familiile lor astfel de nenorociți; și nefericiți în schimb ceice nu-și mai pot întâlni pe dragii lor pierduți, ologiți, orbiți, slutiți ori îmbolnăviți pe urma marelui acestui!

Ceice vă puteți bucura și vesele astăzi, împrumutați din fericirea voastră cel puțin un strop celor ce nu au parte decât de jale și de durere. Ajuțați-i în amarul și necazul lor, fie cu de cele materiale, fie cu de cele sufletești. Nu suferiți, ca lângă bucuria voastră să se ivească și să dăinuiască atâta amar, atâta chin, atâta durere și mizerie.

Iar, dacă nu este în putința voastră a-i ajuta și a-i mângâia altfel: ziceți cel puțin câte o rugăciune pentru ei, iar cei mai în stare plătiți măcar câte o stântă liturghie pentru alinarea suferințelor acelor. Și o să fiți și mai fericiți, și mai veseli decât ați fost. Căci numai în cazul acesta o să simțiți cu adevărat farmecul cântării Paștilor: „Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa“.

Iullu Maior

Cristos a Inviat!

De Timișan Iosif plugar com. Urleani

Biruință porțile întunerecului împărat și Stăpânul veșniciei s'a sculat din mormânt și lumina învierii lui a strălucit și strălucește până la sfârșitul veacurilor, când el va pune pe îngerii săi, să sune din trâmbiță și toți morții vor învia. Iar El, stăpânul veșniciei, va veni pe slăvile norilor, îmbrăcat în raze strălucitoare și va șede pe scaun, să judece pe toți oamenii, să judece pe aceia care l-au bătut, l-au batjocorit, răstignit și l-au împuns cu sulța.

A înviat Isus, aducând tuturor o veste scumpă.

A înviat Isus, birătorul morții și toți răstignitorii lui s'au cutremurat, când a auzit vestea că Isus cel răstignit de ei s'a sculat din mormânt cu puterea sa dumnezească. Dar această frică și spaimă n'a ținut mult, căci ei nu s'au căit de faptele lor cele rele, ci, fiind stăpâniți de puterea răului, au căutat să tăgăduiască învierea Domnului. Ca să nu rămână ei de rușine în fața poporului, au atras cu bani pe paznicii mormântului, să tăgăduiască adevărul și să răspundă tuturor numai cu minciuna. Dar fiind că adevărul nu stă în negura uitării, nici aceasta nu s'a putut tăgădui, și astăzi, la nouăsprezece veacuri în urmă, glasul învierii Domnului este ascultat de zeci de milioane de creștini, iar răstignitorii săi s'au împrăștiat pe toată suprafața pământului și nu mai pot face nimica, oricare le-ar fi încrederea de a fi încercarea de a călca în picioare legile creștinești, căci adevărul este adevăr și nu poate fi acoperit de nici o putere lumească.

Nouăsprezece veacuri la rând Sfânta noastră Biserică Catolică a luptat încontinuu, și a fost combatută și prigonită de uneltirile diavolului. De când s'a născut și până astăzi s'a aflat mereu în luptă cu dușmanii lui Isus și întotdeauna a ieșit învingătoare. Invinsă n'a fost niciodată. Lupta nu s'a sfârșit încă, ci și astăzi este mereu prigonită, într'o mulțime de țări, unde școlile ei sunt închise sau transformate în cazarme, bisericile dărâmate sau schimbate în magazine, cărciume și teatre, altarele profanate, preoții și credincioșii batjocoriți.

În fața acestor încercări, astăzi, când clopotele bisericilor noastre răsuna tainic și duios, veniți, fraților, să ascultăm cu plecăciune glasul învierii Domnului. Gândiți-vă întâi la patimile și suferințele sale, apoi la mărirea învierii, gândiți-vă la cele trei zile cât a stat în mormânt și apoi a înviat cu mărirea mare.

Această înviere să se petreacă și în sufletul fiecărui creștin. Această înviere a Domnului să ne fie și o înviere a neamului. Mărturisesc cu credință fermă că, după atâtea încercări și suferință ce a avut de îndurat neamul nostru, astăzi nu ne putem aștepta decât la o înviere, și această înviere o vom vedea cât de curând, dacă ne vom uni cât mai mult în sânul Bisericii noastre Catolice și cu toți într'un glas vom răspunde la glasul învierii Domnului cu un

„Adevărat a Inviat!“

GRAUNTE SUFLETEȘTI

Invierea lui Cristos

E cea mai mare zi de bucurie spirituală a creștinului. Cristos a înviat! În Ierusalim s'a întâmplat marea minune a învierii.

Mântuitorul lumii, Dumnezeu adevărat și om perfect, a venit în lume pentru noi și pentru a noastră mântuire. Isus Cristos ca Dumnezeu s'a născut din veci, din Tatăl, iar ca om s'a întrupat în timp, din Preacurata Vergură Maria, care e mai mărită decât Heruvimii și mai cinstită fără de asemănare decât Serafimii. Dela marea minune a întrupării Domnulul numărăm anii. Mântuitorul lumii s'a născut și a crescut într'o casă săracă. El, Dumnezeu adevărat, s'a născut în ieslea dobitoacelor. A trăit în sărăcie și în ascultare, supunându-se la tot ce-i spunea Sfânta Fecioară și Sfântul Iosif, îngrijitorul prea curat al celei mai curate dintre fecioare. La 12 ani, pruncul Isus uimea cu știința sa pe cei mai învățați oameni din acel timp. La 30 de ani se botează în Iordan dela Ioan. Atunci cerurile s'au deschis. Dumnezeu-Tatăl a grăit: „Acesta este Fiul meu cel iubit întru carele bine am voit“, iar Sfântul Spirit era acolo în formă de porumb.

La 30 de ani Mântuitorul în-

cepe să propovăduiască dumnezeiască învățătură. Iși alege 12 învățați și cu ei cutreeră sate și orașe. Poporul îl urmează cu bucurie și îi soarbe cu nesăț învățăturile. — „Niciodată n'a vorbit om ca acesta“, — spune un martor al acelor vremi.

Fariseii — pe cari i-a combătut, împotriva cărora a strigat de 14 ori — Vai vouă — dușmănesc pe Domnul și vor cu tot prețul să-l piardă. Uneltesc cu tot cuvântul rău împotriva sa. Cu 30 de arginți cumpără pe Iuda, fost apostol al Domnului. Cu o sărutură vinde pe Mântuitorul. Scris este în Sfânta Scriptură că — Vai de cel prin care vine sminteala. — Iuda nu s'a bucurat de banii primiți. Sufletul său era atât de neliniștit pentru marea negliuire săvârșită, încât a dus înapoi cei 30 de arginți și apoi s'a spânzurat, Mântuitorul a fost chinuit de Miercuri până Vineri, până în trista Vinere a Patimilor când s'a săvârșit pe Cruce între doi tâlhari. A pățimit ca nimeni altul. A pățimit pe Golgota pentru noi toți. Săvârșitu-s'a pe Cruce, iar Iosif cel cu bun chip de pre lemn luând preacurat trupul său, cu giulgiu curat înfășurându-l, în mormânt nou l-a pus. Lângă crucea suferințelor plângea sfă-

șlată de durere Maica Preacurată, fără să-i poată da vreun ajutor.

Trupul Domnului a fost pus în mormânt Vineri seara, închizând durerea Vinerei celei mari. La mormântul Domnului au pus soldați romani. Necredincioșii și-au amintit că Mântuitorul spunea odată că în trei zile va reclădi templul din Ierusalim. Se temeau că va învia, sau că vor veni cei cari cred în El și îi vor lua trupul, spunând că a înviat. După ce știau că Isus e înmormântat, că mormântul e păzit de soldații romani, fariseii se credeau biruitori. Bucuria lor n'a ținut mult. A treia zi Cristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând și celor din mormânturi viață dându-le.

Duminecă dimineața, pe când minorosițele se duceau cu miasme binemirosoare la mormânt și erau îngrijorate că oare cine le va îndepărta piatra din fața mormântului, iată că văd cea mai mare minune. Piatra e aruncată, soldații sunt uimiți de cele văzute, iar în mormânt îngerul Domnului le spune „De ce căutați pe cel viu între cei morți? — „In acea dimineață frumoasă de primăvară, cu cerul senin, albastru, cu aer răcoritor, s'a petrecut marea minune a învierii. A binevoit dumnezeescul Mântuitor să săvârșească cea mai mare minune. A înviat din morți și raiul ni s'a deschis: A înviat din morți, biruind moartea, căci precum a

inviat Mântuitorul, tot așa va învia și noi, în ceasul în care Atotputernicul va chema pe oamenii la obșteasca judecată ca toți să dea seama de toate faptele săvârșite în această viață.

Din nefericire sunt mulți necredincioși cari îndrăznesc să păcătuiască, spunând că înviat Mântuitorul. Mare e căcatul necredinței! Orcine citești Sfânta Evanghelie se conviești de adevărul învierii. Acest adevăr îl mărturisesc toate curiile și îl vor mărturisi de pururi, bucurându-se de marea minune a învierii. — „Invierea lui Hristos văzând, să ne chinăm unui Domn Isus Hristos întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl. Amin“. — Prăznuim Sfânta Inviere să avem mereu în fața noastră versul ce cântă acum în Sfânta Biserică — „Să iertăm toate, pentru Inviere“.

Iosif E. Naghia

Un îndemn

Sinodul de primăvară, dela Alba Iulia, a hotărât, ca toți preoții, cari l-au fost elevi marelui Iacob Mureșianu, să dea 500 lei pentru ridicarea unui monument la mormântul lui Ceice nu i-au fost elevi vor da câte 100 lei. Unul dintre acești preoți ne trimite următorul apel pe care-l publicăm aici, cu gândul curat de a avea răsunet mai mare:

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Cristos a înviat!

Primăvară, cald și soare,
Și tu stai trist, frățioare.

Câmpu-i verde plin de flori,
Și tu plângi adeseori.

Primăvara a sosit,
Ce stai trist, frate iubit?

Ori te-apasă ceva greu,
Frate pe sufletul tău?

Ori ești trist, măi frățioare,
Că-i lumea rea de sub soare?

Și-ți curg lacrimi pe obraz,
Că-i în lume mult necaz?

O, nu fi trist, nu, măi frate,
Și inima rea nu-ți face.

Priveste natura, care,
Se îmbracă'n sărbătoare.

Uite'n codru ce'nfrunzește,
Câtă bucurie este.

Păsările cântă'ntr'una,
De răsund și pădurea.

Nau nîmic și totuși lată,
Cât de vesele s'arată.

Și în cântul lor mereu,
Preamăresc pe Dumnezeu.

De ce, frate, n'am putea,
Ca să fim și noi așa?

Tatăl cerească grijă are,
Și de noi de ori și care.

Frățioare, dragul meu,
Incede-ți'n Dumnezeu.

Fii vesel ca și o floare,
Înflorită pe răcoare.

Vie'n lume vremuri grele,
Nu te'năpălmănta de ele.

Roagă-te Domnulul sfânt,
El ni-e scut pe acest pământ.

El e primăvara vie,
Ce dă la toți bucurie.

Iată tainic sînd toate,
Clopotele'n miez de noapte.

Nu sta frate 'ngândurat
Că: Hristos a înviat!

IACOB SUCIU
plugar, Valea-Largă — Turda

In dimineața învierii

Afară creșteau zorile, când grupul de femei a părăsit casa Mariei lui Cleopa și au luat-o tăcute pe ulițele Ierusalimului.

Trecuse de straja a treia din noapte și zgomotosul Ierusalim era acum liniștit după marea sărbătoare din sîm. În zori se mai vedeau licărind focurile Galileenilor poposiți pe câmp la corturi. Lumea venită de Paști, dela mari depărtări, se liniștise și se odihnea acum pe unde apucase.

Nu se auzeau decât pașii și strigătul sentinelor, cari, din timp în timp, vesteau că este liniște și nici un îndrăzneț nu cutesc să turbare pacea împărăției măritului și puternicului cesar dela Roma.

Femeile mergeau tăcute și grabite, ca și când s'ar fi temut de cineva. Duceau cu ele pânzetari și oleiuri mirositoare să ungă și să înfășure după datină trupul celui răstignit. Prea se făcuse în grabă și în pripă totul atunci, când a fost luat de pe cruce.

După ce au trecut de fortă-

reața Antonia, unde se auziau continuu bleasmele și plînsurile celor închiși, femeile s'au liniștit puțin. Sentinelele le lăsa să treacă, fără să le întrebe, cine sunt. Se gândeau numai, că cine le va ridica piatra grea de pe ușa mormântului.

Sufletul le era frânt de durere și cum mergeau pe străzile pustiale orașului adormit, li-se părea că tot ce se întâmplase cu Domnul lor n'a fost decât un vis îngrozitor, din care trebuiau să se deștepte.

În frunte mergea Maria Magdalena. Ducea în brațe un vas cu mir de nard de mult preț. Se gândea, cât de fericită a fost ea atunci, când i-a spălat picioarele în lacrimile ei și i-a șters picioarele cu părul capului. Când de frumos li vorbise el despre împărăția Lui. Câtă înțelegeră arătase El față de ea, o păcătoasă, care și-a stors trupul în iubiri și plăceri nevrednice. De ce departe erau toate acestea! Așa Domnul și învățătorul ei murise. A fost chinuit și răpus în șelește, în rând cu cei mai deștepți tâlhari.

Dragă Colege,

Îți mai aduci aminte de fostul tău profesor, marele măiestru al muzicii românești Iacob Mureșanu, care prin compozițiile sale a făcut să tresare și să clocească în tine de atâtea ori simțul de român, la nenumăratele serbări din istoricul Blaj?

Îți mai aduci aminte, de câte ori ți-a înălțat spre ceriu sufletul tău de român, n bătrâna catedrală din Blaj?

Îți aduci aminte, câtă străduință și oboseală și-a pus, pentru a înălța muzica și cântarea românească la îndrăgirea ce i-se cuvine alături cu a altor popoare?

Dragă Colege, nu-ți uita, că artiștii neamului trebuie apreciați, iar cei morți trebuie reînviați în suflete.

Nu-ți uita, că acel mare artist Iacob Mureșanu care a făcut renume poporului său și cu care te poți lăuda că a fost unul dintre profesorii tăi iubiți, își doarme somnul lin în cimiterul Blajului fără cruce la mormânt.

Nu-ți uita a relua legătura spirituală cu marele său suflet prin aceea, că prin obolul tău, fie cât de mic, vei contribui, a se ridica un monument cum i-se cuvine la mormântul său.

Cred că prin aceasta vei

simți o îmbrățișare sufletească între Tine și fostul Tău profesor.

Un fost elev al său

Două popoare plâng astăzi!

Da, două popoare plâng astăzi, mai jalnic decât altele. Plâng, pentru că simțesc blestemul lui Dumnezeu asupra lor, greu, îngrozitor de greu.

Știți cari?

Evreii și Francezii.

Evreii sunt fără țară, iar Francezii cu țara cuprinsă.

Pentru ce sufer însă aceste două popoare?

Evreii au cerut răstignirea lui Isus și și-au bătut joc de el. Iar când Pilat a declarat că nu este vinovat, și, luând apă, și-a spălat mâinile înaintea poporului zicând: „Nevinovat sunt de sângele acestui drept, voi veți vedea”, Evreii au strigat: „Sângele lui asupra noastră și asupra fiilor noștri” (Matei 27, 24—25).

Și așa s'a întâmplat. La anul 70 după Cristos Romanii au cuprins și dărâmat Ierusalimul și pe Evrei i-au dus prizonieri împrăștiindu-i pretutindenea.

Francezii, în revoluția din 1791—1795, șterg calendarul creștin și religia creștină; introduc în locul ei ateismul (sau tăgăduirea lui Dumnezeu), religia „egalității și a libertății”; zdrobesc tot ce se află în biserici (cruci, potire, cărți sfinte, sfeșnice); ridică pe altarul cate-

dralei Notre-Dame din Paris o femeie stricată și cer, să i-se închine ei toată lumea; expulsează 46 mil de preoți și de călugări și aproape pe toți episcopii; mai și omoară vreo câteva sute de preoți; desființează ordurile călugărești, pe călugări și călugărițe li dau afară din țară și își bat joc și de Papa.

O zicală franceză spune însă, că cine mănăcă din Papa, moare.

Francezii au mâncat din el, adică l-au batjocorit, și iată că au murit, ca popor liber.

Le scriem toate acestea cu cea mai mare durere creștinească și românească, amăriți în suflet că tocmai pe cea mai veche fiică a Bisericii a trebuit s'o ajungă această soartă amară, dar o scriem, ca fiii poporului românesc să înțeleagă, că morile lui Dumnezeu macină încet dar sigur.

Pe Evrei i-a bătut Dumnezeu după 37 de ani. Pe Francezi după 150 de ani. Pe celelalte popoare cari și-au bătut și și bat joc de Dumnezeu, cum sunt Rușii, li va ajunge aceeaș soartă, poate ceva mai târziu, însă sigur, că morile lui Dumnezeu macină încet dar sigur, iară cine mănăcă din Papa, moare cu siguranță absolută.

Când sortești ori trimiteți banii, arătați-ne totdeauna și neapărat și Nr. din stânga față, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi sorturile D. Voastre.

Programul serbărilor

ce se vor ține în ziua de 2 Mai 1943 cu ocazia sfințirii drapelului Asociației Refugiaților din Valea-Jiului, Secția Lupeni-Hunedoara

I.

1. Sâmbătă 1 Mai d. m. orele 18,30 așteptarea și întâmpinarea în gara Lupeni a Comitetului Central București, a delegațiilor sosite dela filialele județene și a altor oaspeți sosiți; 2. orele 19 Ședința solemnă în Casa Culturală Română Unită.

II.

3. Duminică 2 Mai orele 9 asistarea în corpore la Sf. Liturghie în cele două biserici naționale; 4. orele 11 procesiuni dela biserici până în piața din fața Primăriei, unde se va desfășura actul sfințirii; 5. orele 11,30 sfințirea drapelului cu vântul preoților și răspunsul celor în drept; 6. orele 12,30 parastas pentru eroii căzuți în Frontul din Răsărit și pentru eroii martiri din Ardeal; 7. orele 14 agapă frățescă în Casa Română.

III.

În Palatul Cultural

8. Duminică 2 Mai orele 17 conferință, după conferință concert, recitări, jocuri naționale din Ardealul cedat. Concertul va fi dat de asociațiile corale din loc și jur. Programul concertului se va publica ulterior.

Președinte:

Secretar:

ss. Pop Ioan ss. Șipoș Teodor

La gândul patimilor Lui simțea că o durere mare îi slăbia inima. Părea că nu mai avea larimi nici să plângă.

Și femeile mergeau tăcute, apăsate de gânduri tot mai dureroase. Ajunseră acum în ulița pe care cu o zi mai înainte Isus își purtase crucea. Li se părea că mai zăresc încă urme din sângele sfânt pe lespezile pietrilor. În ochi le spăru din nou chipul înșăngerat de lovituri al Mântuitorului și inima li-se strânse din nou de durere.

„De ce a trebuit El să moară?” se întrebau ele. „De ce care El, care era așa de puternic și bun, a trebuit să le îndure toate acestea?”

Ajunse la marginea orașului, privirile li se îndreptară fără voie spre munte, unde se mai vedeau strejui încă cele trei cruci ale răstignirilor.

Pe clopotul de sticlă al cerului se stingeau cele din urmă stele și din munte coborau psale ușoare de păcle vineții.

Apucară pe o cărare îngustă, printre tufe de smochini și da-

lăni, spre grădina lui Iosif din Arimatea, unde era mormântul cu tropul celui scump. Ușoare mișcări de vânt legăneau tufele înflorite, umplând totul de un sunet și șopot dulce.

La o cotitură, între tufe de mirți și chiparoși, zăriră și mormântul Mântuitorului. Părea învelit în lum și luciri luminoase de aripi și lumină păreau că erau în jurul lui.

„Ce se întâmplase?” se întrebă femeile și fiecare din ele alergă grăbite și înfricte la mormânt. Dar mormântul era gol. Tropul Domnului nu se mai afla acolo.

— Doamne, Doamne, se auzi plânsul Măgdalenei — nici mort nu vreau să mi-te mai lase. Unde te-au pus Isuse, el meu? Și se depărta printre smochini și chiparoși, să și plângă singură durerea.

— Femeie, de ce plângi? — auzi ea decodată un glas blând și dulce. În lumina strălucitoare a soarelui sta un om. „Femeie de ce plângi? o întrebă el.

— Pentru că l-am luat pe Dom-

nel meu, și nu știu unde l-am pus. De l-ai luat tu, spune-mi, unde l-ai pus.

— Meri! — auzi ea din nou glasul ce-i suna așa de cunoscut.

— Rabboni! — și căzând în genunchi, voia să-i îmbrățișeze picioarele.

— Nu te atinge de mine, căci încă nu m'am suit la Tatăl meu. Ci te du la frații mei și le spune lor: „Mă voi sui la Tatăl meu și la Tatăl vostru, la Dumnezeul meu și la Dumnezeul vostru.”

Nu-l mai văzu, dar îl simțea. Biruința învierii lui se simțea în răsăritul luminos al soarelui, în sunetul și legănatul ramurilor, în cântecul desfătător al păsărilor.

Domnul a înviat! Vestea pornea din grădina înflorită și însoțită a lui Iosif din Arimatea, gata să cucerească o lume întregă.

Zarea curată și albastră, pădurile de mirți și maslini păreau îmbrăcate în vesmânt nou de biruință, de bucurie și veselie.

Întregă firea revărsa din ea bucurie și veselie, părea că înălță

spre ceruri un cântec de măreție în biruință, un cântec ce a eucerit veacurile: „Hristos a înviat!”

Sever Barbu

Poezie populară

Foaie verde lemn-pelin
Câte pietre sunt sub tren,
Toate s lacrimi și venin.
Veninul e dela mame
Care au feciori sub arme,
Lacrimi s dela soldați
De flăcăi și de 'nsurați.

Hai, puicuțo, pân' la gară
Și ne-om mai iubi o vară
Pân' ce-a sosi trenu 'n gară.

Iată trenul a sosit
Și noi nu ne-am mai iubit,
N'a sosit ca să mai stea
Ci a sosit ca să mă ia,
Să mă treacă granița
Dincolo în Ucraina.

Trăiți, Domn'le Căpitane,
Dă-mi drumul din concentrare,
Căci mi-i dor de casă tare

Mersul războiului

Luptele continuă și acum fără însă să se fi înregistrat un eveniment deosebit în cursul acestei săptămâni.

În Rusia nu se pot desfășura lupte de importanță mai mare din cauza ploilor de primăvară.

În Tunisia se dau lupte foarte grele.

Lupta submarinelor continuă să fie din ce în ce tot mai însemnată. Un ziar american ocupându-se de lupta submarinelor a scris că bătălia din Atlantic va fi foarte hotărâtoare în anul 1943 și toate fronturile vor depinde de rezultatul său.

Câți evrei sunt în Statele-Unite?

După ultimile date statistice, se zice că în America ar fi 5 milioane de evrei. Din aceștia numai în statul New-York sunt 2.206.000. Din anul 1908 până în 1940 au mers în America 1.506.981. Între aceștia nu sunt numărați aceia care s'au botezat creștini.

Impărțirea premiilor agricole pe 1942

În București a avut loc distribuția premiilor agricole pe anul 1942, de către dl. prim-ministru Mihail Antonescu. Dsa a ținut o frumoasă și folositoare cuvântare, spunând că sprijinirea agriculturii e o datorie a tuturor. Temelia morală și națională se razimă pe agricultură.

Nouii guvernatori ai Basarabiei și Bucovinei

În Monitorul Oficial a apărut decretul prin care d. general de corp de armată Corneliu Dragalina a fost numit guvernator al Bucovinei iar d. general de divizie Olimpiu Stavrat a fost numit guvernator al Basarabiei.

Iarăși se vorbește de al doilea front.

Se știe că Rușii au cerut de mult Americanilor și Englezilor

spirituale preoții din Blaj, conduse de Păr. profesor Ioan Miclea

Astfel nici o tagmă n'a rămas în Blaj necurățită și neimpăcată cu Dumnezeu de sfintele Paști.

ca să creeze un al doilea front în Europa. Ei nu sunt mulțumiți cu frontul din Africa. Un gazetar englez scrie că după părerile engleze războiul s'ar prelungi până în anul 1945. din care cauză, Rușii sunt tare nemulțumiți că ei sunt nevoiți să ducă singuri tot greul războiului. Cu toate acestea Rușii așteaptă cu nerăbdare ca în primăvara aceasta să se deschidă cu adevărat frontul al doilea.

Pierderile Statelor-Unite dela începutul războiului

S'a anunțat din Washington că pierderile de oameni ce le-au avut Americanii dela începutul războiului se ridică la 75.945. Pierderile se împart astfel: Armata de uscat 51.247; Marina 24.698;

Plecarea evreilor în Palestina

Am scris într'un număr trecut al gazetei noastre că Englezii au permis unui însemnat număr de Evrei să se stabilească în Palestina. Acest lucru însă nu e pe placul Arabilor cari s'au stabilit în această țară. Arabii susțin că Evreii nu mai au ce căuta acolo, că Palestina nu mai e a Evreilor. Permisivitatea dată de Englezi a nemulțumit tare mult pe Arabi, care au protestat pe lângă Englezi.

Câte vapoare anglo-americane au fost scufundate?

După știri sosite din Berlin, Anglo-Americanii ar fi pierdut până acum 85.000 de vapoare, ceea ce înseamnă totalul flotei comerciale așa cum era la începutul războiului. Adevărul adevărat al acestor scufundări nu-l cunoaște însă nimeni așa de bine, ca fundul mărilor.

Întâlnirea dintre Duce și Fuehrer.

Între 7—10 Aprilie 1942, Fuehrerul Adolf Hitler s'a întâlnit din nou cu Ducele Benito Mussolini. Fiecare din acești doi șefi de state au fost însoțiți de mulți alți oameni de seamă ai țării lor. La această întâlnire s'au examinat toate chestiunile în legătură cu războiul, hotărâți

fiind amândoi, să continue războiul cu toate forțele până la biruința deplină. Această biruință va trebui să asigure Europei un timp îndelungat de pace și bună înțelegere. Această întâlnire e a 7-a dela începutul războiului și a 12-a în total. Ultima întâlnire a fost anul trecut între 28—30 Aprilie.

10.000 ofițeri polonezi împușcați de bolșevici.

În luna Aprilie anul acesta, autoritățile militare germane dintr'o localitate din Rusia au făcut săpături într'un loc, unde se spunea că sunt îngropați ofițeri polonezi. De fapt s'au aflat 10.000 de ofițeri îngropați împreună într'o groapă lungă de 28 metri și lată de 16 metri. Mulți dintre ei erau cu mâinile legate la spate și cu gura umplută cu rumegătură de lemn. Printre cei împușcați se află și un general. Recunoașterea ofițerilor morți se face după diferite acte oficiale pe care le aveau la ei. S'a socotit că numărul de 10.000 înseamnă aproape toți ofițerii polonezi prinși de Ruși

Întâlnirea Mareșalului Antonescu cu Fuehrerul A. Hitler

În ziua de 12 Aprilie Fuehrerul A. Hitler a primit pe Mareșalul Antonescu, pentru o întrevedere de două zile. S'au discutat chestiuni privitoare la situația politică generală și la lupta comună contra bolșevicilor și a Anglo-Americanilor. Amândoi oamenii de stat și-au întărit hotărârea de a continua lupta fără șovăire, prin mobilizarea tuturor forțelor pentru nimicirea dușmanilor Europei. Mareșalul Antonescu a fost însoțit de șeful cabinetului, colonel Davidescu, și de alți ofițeri de stat major.

Această întâlnire este a 8-a între cei doi conducători. Ultima întâlnire a fost acum trei luni, în zilele de 10 și 11 Ianuarie 1943, la înaltul cartier general al Fuehrerului.

Nu uitați în rugăciunile voastre de cel de pe front!

Scumpim și noi gazeta

Începând cu ziua de 1 April, toate gazetele și-au scumpit abonamentele.

La început am crezut că vom putea rămâne fără să scumpim și „Unirea Poporului”. Ridicându-se însă atât prețul hârtiei cât și a tiparului, ne-am convins că trebuie să ridicăm și noi prețul abonamentului, ca și toate celelalte gazete populare, dela 260 la 360 Lei la an. Altfel ne tăiem creanga de sub picioare. După ce însă pe Ianuarie, Februarie și Martie abonamentul nu l-am urcat, cetitorii noștri n'au să ne trimită decât 70 de Lei mai mult, ceea ce este foarte puțin astăzi!

Abonamentul va fi deci pe un an 360 Lei, pe un jumătate de an Lei 180, pe un sfert Lei 90 și pe o lună Lei 30.

Diferența dela 1 April până la sfârșitul anului fiind numai de 70 de Lei, abonaților vechi nu li se ridică gazeta decât la 330 de Lei la an.

Celor ce nu ne-au trimis încă abonamentul ne vom vedea nevoiți a le sista gazeta în cursul lunii Mai.

Vă rugăm, înțelegeți-ne greua situație în care ne aflăm și trimiteți-ne abonamentul acum. Altfel ne nenorociți gazeta.

Ceice ne sunt prieteni, ne vor înțelege; iar de abonații neînțelegători ne vom scăpa înșine, sistându-le în curând gazeta.

De praznicul învierii Domnului

E sărbătoarea învierii, sărbătoarea bucuriei, Domnul a înviat din morți. Bucurați-vă creștini în acest praznic luminat, e ziua învierii e ziua mântuirii.

Domnul Isus cel înviat ne chiamă și pe noi la o viață nouă. Oată bucurie în sufletele credincioșilor! Domnul vrea să fim cu El și ne chiamă cu glas dulce, cu iubire, plin de bună-tate ne chiamă Isus. De ce să nu ascultăm glasul lui? De ce să nu venim la El, când ne așteaptă cu brațele deschise?

Iată el a biruit moartea, a sfărmat puterea diavolului și ne-a deschis calea spre cer. Veniți creștini, e zi de praznic, e zi de bucurie. Bucuria este a credincioșilor Lui.

Veniți creștini la Isus, să lăsăm toate și să iubim pe El. El este învierea și viața, bucuria și pacea adevărată. El este ocrotitorul și scutul nostru de sub soare.

Veniți, creștini, Isus, Isus
Ne chiamă cu glas dulce.
El pentru noi chin greu și-amar
A suferit pe cruce,

Veniți, creștini, Isus, Isus
Ne chiamă ne 'ncetă.
Et nouă raiul ne a deschis,
Și din osândă ne-a scăpat.

Veniți, creștini, veniți, veniți,
În acest praznic mare.
Să ne 'ntoarcem la Isus,
Și să-l cerem iertare.

Veniți, creștini, veniți, veniți,
Cu glas datos de mamă,
Isus, ce-a înviat pe toți,
La sânul lui ne chiamă.

IACOB SUCIU
plugar, Valea-Largă — Turda

„Răvașul” dela Cluj

— La 40 de ani dela pornirea lui —

Se împlinesc 40 de ani, de când a început să apară la Cluj, în 1908, foaia săptămânală „Răvașul”. Apărea ca un ghiocel de primăvară de sfânta sărbătoare: **Bunăvestirea!**

În articolul întâiu al întâiului număr scriam atunci:

„Deosebit de bine cade sufletului nostru, că foaia aceasta, merită să propovăduiască adevărurile mântuitoare ale legii creștine în mijlocul iubitorii noastre popor, iese la lumină tocmai în prajma unei sărbători, care e așa de frumoasă și așa de plină de mângăitor înțeles, cum e **Bunăvestirea**. Fie, din mila cea nemăsurată a lui Dumnezeu, ca ieșirea ei la lumină, lumină binevestitoare și de mântuire aducătoare să fie...”

„Fie, dela Dumnezeu, ca după bunăvestirea aceasta, ce o facem poporului nostru iubit, prin pornirea acestei foi, să urmeze cât de curând, dacă nu întreaga mântuirea, cel puțin ușurarea greulor vieții și îndulcirea cât de cât a multului amar, de care poporul nostru parte are pretutindena...”

Eram, se vede, destul de modest și grijulii. Ne dădeam seamă de toată vorba ce puneam pe hârtie, bine știind, cât suntem de pândiți și de urmăriți. De aceea accentuam vorba:

„Noi nu vom amăgi pe nime cu nădejdi deșerte, că doară aș mâna va veni bibeles cel de toți dorit; o, nu! Dimpotrivă vom spune necontenit, că pentru orice bine trebuie să ne lavrednicim prin o muncă stăruitoare și răbdătoare. După cum zice Apostolul, întru răbdarea noastră trebuie să lucrăm mântuirea noastră. Și mântuirea aceasta nu e cu puțință decât cu ajutorul lui Dumnezeu”.

Încheiam articolul nostru cu solia aceasta:

„Venim la voi mânați de un gând sfânt și de o pornire curată. Dragostea ne îndeamnă și dragostea ne va pătrunde fiete care lucrare. Primiți-ne cu dragoste și faceți ca să răsună pretutindena, între ai noștri, bunăvestirea: că s'a pornit la Cluj o

foaie, care cu adevărat pentru poporul nostru este, foaie bună, românească, țărănească, creștinească...”

„Răvașul” ieșea în 4 pagini de format mai mare și costa 3 fil. numărul, 3 cor. 20 bani, pe an. Avea mai multe despărțăminte: Foaia Răvașului — Cărți din toate părți — Răvașul Clujului — Răvașe dela orașe — și De peste săptămână — Cărți, ziare și reviste.

Știrile celui dintăi număr aveau în frunte versuri cu titlul „Răvașul” — scris de Iacob Mureșanu, învățătorul școlii confessionale române din Cluj, care era mare meșter în versuri de ocazie. Dăm azi câteva din aceste versuri:

Vine iarăși primăvara
Fieea toată 'ntinereste,
Cântă paserile vesel
Și câmpia înverzeste.

De pe o floare pe altă floare
Vesel zboară fluturașul...
— Cu zorirea primăverii
Răsărit-a și „Răvașul”,

Să vestească adevărul,
Și credința s'o păzească,
Sfetic ca să fie 'n toate,
În orice casă românească.

Calător în largă lume
Caută a-și afla sălaşul...
— Tot Românul să grăbească,
Să-și prenumere Răvașul.

Între știrile de peste săptămână sunt de tot felul, despre procesele „Tribunei” (din Sibiu) cari „se țin lanț”, despre sinoade protopopești, unite și ortodoxe; despre biserica nouă ce se va zidi în Gherla, despre mănăstirea „Nicula”, despre dații la bis. cea nouă din Cluj, și firește, multe despre noua foaie din Cluj, cum se poate abona, cum să i-se scrie, despre faptele vrednice a se pune la răvaș. Dar găsim strecurată și aceasta informație:

„*Fumătatea* postului a trecut și acum puțin timp mai este până la marea sărbătoare a Paștilor, pentru care bine trebuie să ne pregătim cu sufletul. Să ne însemnăm deci cântarea asta a bisericii:

„*Ogorând cugetele noastre cu dumnezeescul plug al dumnezeescului post, să rodim spice de virtuți, ca să nu flămânzim în veci*”.

La „*poșta redacției*” se publică un vers mai lung a lui Iacob Mureșanu, despre Răvașul, din care dăm o singură strofă: Cei din Cluj, cetate mare,
Unde Răvașul apare,
Ne zic: Fraților români,
Ce stați cu mâinile 'n sân?
Nu vedeți că lumea toată
Astăzi se 'nvârtește roată?
Noi să fim mai nevoiași?
— Grăbiți cu toții la „Răvaș”!

Cum fruzăresc aceste întâie numere ale Răvașului meu dela Cluj, mă întreb, n'ar fi oare bine să se îngrijească acolo cineva să mai dea țărănilor români o sstfel de foaie...? Dr. Elle Dălanu

Cuvânt arhieresc de Paști

I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu episcopul Orăzii și administratorul apostolic al Arhidiecezei, vorbește în cercularul de Paști despre învierea morților.

Cercularul și-l încheie cu cuvintele:

„Venerați Frați și iubiți Fii! Pentru a învia împreună cu Cristos, este necesar să și murim împreună cu el. Să murim adevărată patimilor, poftelor, desmierdărilor, desertăciunilor, dorințelor de mărire lumească, lăcomiei de averi, pismel, dușmăniei, desbinărilor, împerecherilor, certelor, murmurărilor, minciunilor, clevetelor, bârfelilor și tuturor lucrurilor cari ar putea să împiedece apropierea și unirea noastră cu Dumnezeu. Iar în locul acestora să ne silim a ne însuși virtuțile cari li-se împotrivesc, ca blândețea, modestia, pacea, împăciuirea, mulțumirea cu ce ai, bucuria de binele altuia, cinstea, omenia, mila, răbdarea. Să prețuim mijloacele pe cari bunul Dumnezeu ni le-a dat pentru învierea noastră sufletească în această viață, și trupească și glorioasă în ziua cea de apoi, adevărată să deschidem cât mai adeseori mormântul conștiinței, curățindu-ne sufletul prin Mărturisire, pentru a ne putea nutri cât mai des, și dacă se poate chiar în fiecare zi, — cum făceau creștinii din veacurile cele dintăi —, cu Pâinea vieții, medicina nemuririi, arvuna învierii și a măririi, cu Sfânta Cuminecătură, ca să avem viață de veci și să ne învieze și să ne preamărească în ziua cea de apoi.

„Cristos a înviat din morți. Veniți să bem băutura nouă făcătoare de minuni, nu din piatră stearpă, ci din izvorul nestricăciunii, din Cristos cel ce a rouat din mormânt, întru carele ne întărim”.

Târgul și statuia lui Iuda

În orașul Ivangorod, bolșevicii au ridicat lui Iuda, deja de mult, o statuie uriașă, ce stă să amenințe cerul cu pumnul înălțat.

Iuda în statuie e preamărit, pentru trădarea față de Isus, pentru necredința în Isus și pentru poșta lui după aur și argint, vânzând pe Isus. Cu mult mai nimerită era însă preamărirea lui Iuda, decât statuia l-ar fi arătat spânzurat de o creangă, ve-

nind ciorile să-i scobrască ochii și carnea, cu un șarpe mare să-i încolăcească trupul, hrăindu-se apoi cu creierii unui ameneș cap de om.

„Rădăcina tuturor relelor, ce iubirea de argint” (I. Timot. 6, 10). Astfel de rădăcină a semănat în Iuda pe față în casa lui Simon leproșul, când el văzu că parturzul răspândit pe capul Mântuitorului de Maria Magdalena mai bine era de se vinde și banii să se fi dat săracilor. Ori, nu de săraci îi ardea Iuda de el, pentru că era hot și arogant și lua din ce se puneau în ea. „Nu stricați voia femeii, că Isus cu blândețe, că bun lucrător făcut cu mine”. Această doje pe Iuda l-a roșinat adânc, și diavolul cu gânduri de răzvrătire s'a instăpănit în el de binelea.

Pentru faptul că Cristos apăsă fațetele și cărturarilor pe catele pe față, aceștia în ură plănuiau cu arhierul Caiafa, ca l-ar omori. Ori, pentru că și priodă le trebuia un ajutor. Iuda care știa de aceste planuri criminale, era ispitit meru de diavol, că ce-ar fi să le dea acest ajutor. Și iată-l hotărât, și plece în plină noapte pe ulișile Ierusalimului, să le spună că gata, să le ajute ca să-l prindă.

În dram spre Caiafa se întreabă oare ce să cer pentru oatenes mea? Intr'asta, mai mult pe o buite, ajurse în fața unei case mari. Bătu cu putere în poartă mai ales că zări prin crepătură ceva lumină de telinar prin curte. Portarul numai decât întrebă: Cine-i? — Eu, Iuda, ucenicul lui Isus. — Dar ce vrei așa târziu? — Apoi aduc o veste îmbucurătoare arhierului! La ceas portarul îi și deschise indata și să intre. Conduc de portar, numai decât Iuda se văzu înaintea arhierului Caiafa, înconjurat de farisei și de cărturari, cărora și spune: „Ce vreți să-mi dați cu il voiu da vouă?” Vestea aceasta i-a umplut pe toți de bucurie. Căci chiar de un așa ajutor aveau lipsă. Și fără mult tocmeală i-se și pus 30 de argint în mână, prețul unui rob în Legea Veche. Care învoială s'a încheiat în Sâmbăta lui Lazăr noaptea înspre Dumineca Florilor. Și de atunci căuta prilej să-l prindă. În Joia Mare noaptea l-au și prins.

Toate aceste uneltiri Isus le știa. Cât despre Iuda cu un an înainte le spusese Apostolilor: „Nu v'am ales eu pe voi doișprezece? Și unul din voi este diavol” (Ioan 6, 10). Firește că nu toți îl condamnă pe Iuda pentrutru necredința, pentru poșta lui spurcată de bani, pentru târgul lui murdar. Chiar și el văzu că a făcut rău, căci zise: „Greșit am vânzând sânge nevinovat” și mer gând s'a spânzurat. Iar bolșevicii dând parola cu el, îi ridică statuie unui scâțat cu mâna lui...

De încheiere o întrebare: oare noi suntem în stare să ne trădăm, să ne vindem sufletul, cinstea și credința, pentru a ne căpăta? Cred că nu! Apoi atunci nu ne rămâne altceva de făcut, decât să arătăm în toate închinările și faptele noastre, că vrem din tot sufletul biruința binelui împotriva răului.

Pr. Oct. Fullcea

Știrile

săptămânii

Dorim din toată inima noastră tuturor cetitorilor, colaboratorilor și sprijinitorilor noștri sărbători ferice. Cristos a înviat!

Cuvântul Papei. Ziarul Timpul ne spune că e posibil ca la Paști Sfântul Părinte Papa Pius XII să vorbească la radio lumii întregi, tuturor fiilor săi salutați.

Praznic bisericesc. În Dumineca Florilor s'a consacrat la București noua biserică din Strada Aquila. Această biserică are de patroasă cerească pe Prea Curata Fecioară Maria. Marele praznic al consacării a fost o zi de bucurie deosebit de mare pentru toți fiii bisericii noastre din București. Biserica a fost consacrată de arhiepiscopul nostru: P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu Administrator Apostolic al Sfintei Mitropolii a Blajului, și de P. S. Sa Dr. Vasile Aftenie, Episcopul Bucureștilor. În București avem 80.000 de credincioși. Să ne rugăm lui Dumnezeu, să putem avea și alte biserici acolo!

Săptămâna. La Bistrița, Părintele Ioan Costan tipărește zăvălia „Săptămâna”, una din foarte puținele foi ale fraților din Ardealul de Nord. În numărul din 4 Aprilie se ocupă de minunata pastorală trimisă de P. S. Sa Dr. Alexandru Rusu al Maramureșului cu prilejul Postului Mare. Fiii sufletuți ai marelui arhiepiscop își arată toată dragostea lor pentru conducătorul bisericesc.

Foc într'un sat de pe Valea Someșului. Aflăm din „Săptămâna” dela Bistrița că în comuna grănicerească Rebra, de lângă Năsăud a fost foc mare, arzând mai multe case. Numita gazetă a și început să adune bani pentru ajutorarea celor păgubiți.

Omor mișelesc. Într'o bană dimineață s'a dus la Doamna Ivănceanu, soția unui inginer din București, o femeie, Reghina Mureșan, și i-a spus că vrea să-i vândă ouă. Doamna avea lipsă de ouă și i-a spus că le cum-

pără. După câțiva timp a venit iar la doamna Ivănceanu cu un coș în care spunea că are ouă. Tocmai atunci doamna Ivănceanu a fost chemată la telefon. Reghina Mureșan a stat la spatele doamnei Ivănceanu, i-a aruncat o eloaară după gât și a strâns-o cu putere. Doamna a voit să se aperc, dar a fost zadarnic, stozra s'a rupt, dar Reghina Mureșan a legat-o din nou cu șalul de gât și a strâns-o până a murit. A forat tot ce a găsit mai de preț și a plecat. Nu s'a putut bucura de lucrurile furate. A fost prinsă și osândită la moarte. „Celce scoate sabia din teacă, de sabie va pieri”.

Condamnați la moarte. Curtea Marțială din Cernăuți a osândit la moarte patru tâlhari: Gh. Săpunaru, Nicolae Manole, Elena Tudose și M. Pestenco. A fura e păcat greu. Se osândește și pe pământ și în cer.

Carte nouă. Părintele Simeon Chișin dela Academia Teologică din Cluj a tipărit o carte nouă „Paște oile mele”, pe care o recomandăm tuturor, fiind foarte folositoare. În ea găsim pilde de preoți sfinți din toate vremurile.

Viața unei sfinte. Păr. Emilian Lemeni, profesor la Academia Teologică din Cluj, a scris o carte despre Fecioara Bartolomea Capitanco, întemeietoarea Congregației Surorilor de Caritate. Cartea se intitulează „Floarea din Lovere”.

Iarăș beția. Nu e zi, să nu auzi ceva de rău despre oamenii bețivi. La comisariatul 27 de poliție din București s'a dus un om beat. A căsut, rupându-și capul. Îndată a fost dus la spital.

Nenorocire. O autocamionetă condusă de șoferul Gheorghe Ioan a călcat la București, pe Strada Moșilor, în dreptul casei Nr. 234, o femeie de 26 de ani. Dasă la spitalul Colentina, a răposat îndată.

Alexandru Millerand. La Versailles, în Franța; a murit Alexandru Millerand, gazetar renumit, fost ministru, fost președinte al Franței.

Să lucrăm pământul! În marea grijă pentru bunul mers al țării, Ministerul Agriculturii sfătuiește pe toți locuitorii, să are și să samene cât mai mult. Să lucreze pământul, ca să nu rămână nici un petec de pământ necultivat. Să ascultăm glasul binevoitor al marelui nostru!

Ce spun alții despre noi. Ne pare nespuse de bine când citim în foi străine lucruri bune despre noi. Iată ce scrie La Revue. — „Între deosebiturile popoare pe cari le-am cunoscut, n'am întâlnit niciunul mai plin de omenie ca

poporul român. E un popor fermecător și plin de putere, înzestrat cu o putere mare de înțelegere, așezat pe plaiurile dunărene din cele mai vechi timpuri”.

Pentru un monument la mormântul marelui nostru compozitor Iacob Mureșan am primit în timpul din urmă Lei 1000 dela dl Iuliu V. Abini senior din Zlatna și Lei 500 dela dl avocat Dr. Nicolae Costea din București. Bani i-am depus la Banca „Axente Severu”, așa că avem acum cu totul Lei 13.400. Mulțumim din tot sufletul pentru darurile primite, dorind ca bunul Dumnezeu să le răsplătească înmii.

Crășmele nu vor fi deschise. Ministerul de Interne a dispus ca de Sâmbătă dela orele 12 până Dumineca la orele 12 crășmele să fie închise. Nici nu e bine altfel Dumineca e ziua Domnului. Oamenii trebuie să se ducă la biserică, nu să piardă vremea și banii și sănătatea prin crășme.

Bani de sticlă. Multe lucruri mai născocesc oamenii în America se vor face bani de sticlă. Se zice că se vor face dintr'un fel de sticlă care nu se sparge.

Foc în Italia. Satul Aggio din Italia a fost mistuit de flăcări. A ars tot satul. Peste 600 de oameni au rămas fără adăpost.

În legătură cu apariția gazetei de 2 ori la lună, aducem la cunoștința cetitorilor noștri că am fost, împreună cu dl Dr. Augustin Popa, directorul ziarului „Unirea” din Blaj, zilele trecute la București, unde ni-s'a promis deocamdată că 2 luni încă putem spera ca și până acum. În timpul acesta apoi vom mai merge la București și, stând de vorbă cu Domnul Ministru, ne vom da toată silința să-l convingem ce mare nedreptate ni-s'ar face. Nădăjduim să-l putem convinge deplin.

Ajutor la gazetă am primit dela cetitorii noștri Dr. Nicolae Costea avocat București Lei 415, dna Maria Harghiș preoteasă văduvă Blaj Lei 100 și dela dl Ghejen Teodor din Blaj — Târnava Mică Lei 40. Le mulțumim, bunul Dumnezeu să le răsplătească înmii.

Doză cărți dela Cluj. La Cluj harnicii noștri preoți și profesori tipăresc mereu cărți religioase pentru luminarea tuturor. Harnicul Părinte N. Pura a tipărit de curând două cărți — 1) *Transformismul* — în care dovedește cât sunt de greșii cei cari în răstăcirea lor vor să spună că viața n'a fost dată de Dumnezeu Sfântul, făcătorul a toată zidirea văzută și nevăzută 2) *Acela pe care*

vol nu-L știți — tâlcuirea pe înțelesul tuturor a marelui taine a Sfintei Cuminecări. Mare taină este aceasta! Pâinea și vinul de pe Sf. Altar se prefac în însuș trupul și sângele Domnului. A binevoit Mântuitorul să fie printre noi și în felul acesta, în formă văzută. Cele două cărți ale Părintelui Nicolae Pura dela Cluj sunt foarte folositoare.

Ce distanță e până la soare? Până acum se credea că dela pământ la soare sunt 149.500.000 km. Învățații socotind mereu au constatat că e distanță mai mare și anume sunt 149.670.000 km!

Mulțumire. Desmetecându-ne abia acum din cumplita durere, suferită prin moartea în veci neuitatului nostru soț și tată, Ioan Masca preot în Cipău — pe această cale mulțumim tuturor celor cari prin prezență, scrisoare sau în orice formă au încercat micșorarea durerii noastre. Cei, cari l-ați știut și cunoscut, rugați Vă pentru El, împreună cu noi — pe veci nemângăiața Lui familie.

† Mădăras Vasile conductor tehnic a încetat din viață, după o scurtă și grea suferință în etate de 41 ani și în al 10 lea an al fericitei sale căsătorii, în ziua de 21 Martie 1943 în spitalul județan din Deva. Rămășițele pământești au fost așezate spre veșnică odihnă, în cimitirul rom. catolic din Certej-Hondol după rital Sf. Biserici române-unite, Miercuri la 24 Martie 1943 la orele 15. Fie-i somnul lin și amintirea eternă!

Cunoștințe folositoare

Camera Agricolă a județului Târnava Mică

Haturile

Orice iubitor de brazdă în drumul ce-l face, străbătând hotarele diferitelor comune, constată cu multă bucurie că plugarii noștri se străduiesc să-și însușească o mulțime de lucruri bune, ținând pas cu lumea cunosătoare a unei agriculturi înaintate.

Astfel cei mai mulți s'au convins de importanța arăturilor de toamnă, de folosul ce-l dă grapa în lupta contra secetei, și de gradul în care o recoltă bună depinde de îngrășarea pământului, alegerea seminței și tratarea ei contra diferitelor boale.

Te miră însă dela început haturile (brezde, răzoare, mizulne) mari pe care le vezi la capete și între proprietăți. — Aceste răzoare, cari în cea mai mare parte sunt nelucrate, sunt

pline de bălării, loc pentru înmulțirea tuturor buruienilor vătămătoare și adăpost pentru tot felul de animale și insecte, cari produc pagube de neînchipuit plugarului nostru.

Dacă socotim că plugarii noștri sunt proprietarii mici, cari au pământul împărțit pe tot hotarul, ne putem da bine seama de suprafețele mari ce le pot ocupa haturile, cari îi pot reduce simțitor câștigul.

Trebuie să amintim aici că art. 15 din legea agriculturii pedepsește pe agricultorul care nu-și lucrează pământul, lăsându-l cuib a diferitelor boale, dupăcum am amintit mai sus.

Azi mai mult ca oricând, trebuie să folosim și cea mai mică părticică de pământ. — Haturile trebuiesc curățite de burueni și însămânțate pe cât se poate cu diferite plante, ca floarea soarelui, sau în cel mai rău caz să fie bine lucrate și cât mai înguste cu putință, fixând hotarul cu pietri (bărne).

Plugari, folosiți-vă și de acest mijloc pentru mărirea suprafeței de cultură, luptând totodată contra dușmanilor muncii voastre, asigurându-vă că hotarul unei comuni cu haturi cât mai mici, lucrate sau chiar însămânțate și deci fără burueni, face dovada unor agricultori harnici, cu dragoste față de bunul lor și a celor care îi înconjoară.

Ing. agr. Ioan Gherman

DOCTORUL SATELOR

Cancerul

— Racul —

Omului îi este dat să vadă în lume un năcaz sau altul potrivit locului unde trăește. Când ești între tineret — ca medic — vezi boli de ale tineretii ca de pildă cele „lumești”; iară când ești între bătrâni, vezi boli de ale bătrâneții, ca „arterioscleroza” adică sângele îngroșat, vezi câte o „soacră, soacră, poamă acră” cu nervi mulți și rea ca „mama pădurii”, dară mai vezi și „cancerul”.

Cancerul, pe sate zis „rac”, este o boală a vârstei mai înaintate, cam după 40 de ani. E drept că un fel de rac numit „sarcom” se află și la tineri, ba chiar la copii, dar e lucru mai rar întâlnit.

Cu gândul de a fi de folos celor pe cari soarta i-a lovit de a se naște rac în trupul lor, vreau să le spun că, lecuțit din timp prin operație, racul se vindecă. Da, da, racul lecuțit la

timp se vindecă. Dar, ca să-l lecuești la timp, trebuie să-l cunoști și să știi ce e racul.

Ce e racul?

Cancerul adică racul, privit cu ochiul, îi zicem că este o momălcă ori o bubă; dară dacă îl privim mai de aproape și mai în amănunt, îi zicem că este o stare de „anarhie”, adică de revoluție în trup. Iată de ce e revoluție:

Trupul omului este făcut dintr-o mulțime nenumărată de particule foarte foarte mici, zise „celule”. Celulele, deși sunt așa de mici că nu pot fi văzute cu ochiul liber, ci numai cu ajutorul unui ochian măritor, creatorul nostru — Dumnezeu — așa le-a lăsat, ca fiecare să se nască, să trăiască, să crească și să se înmulțească după o anumită normă, așa ca din buna creștere și buna înțelegere a celulelor în trup, fiecare îndeplinindu-și slujba, misiunea sa, omul să trăiască, să crească și să fie sănătos.

La unii oameni fără de noroc, într-o bună zi, din cauze încă necunoscute nouă până azi, o celulă sau mai multe nu se mai supun legilor și regulilor de bună înțelegere din trup și nici nu mai muncesc — că celulele muncesc în trup cum muncesc albinele în stup: unele celule, cele din creier, au rostul de a judeca, cele din stomac de a mistui, cele din oase de a clădi omul — celulele răsvrătite, fac ce vor ele, numai, să-i zicem, dorm, lenevesc, mănâncă din truda celorlalte și se înmulțesc adică sunt „cum e mută mai voinic”, sunt „tari și mari”.

Din înmulțirea celulelor răsvrătite, cari se înmulțesc fără nici un rost în locul unde s'a născut gălceava, se naște momălca, buba, racul. Așadar racul este o momălcă, e o bubă văzută cu ochii, el este o stare de revoluție, de răsvrătire a celulelor văzute numai cu microscopul.

(Va urma)

Dr. Ioan Frățilă

Metropolis Română Unită Blaj. —
Administrația C. Capitalară.

Nr. 429—1943.

Contabil

Se caută, — bărbat sau femeie, care să conducă contabilitatea în partidă dublă la Uzina Electrică la fondului Augustin Laday din Blaj.

Informațiuni la Administrația Centrală Capitalară.

Blaj, la 5 Aprilie 1943.

Capitulul Metropolitan.

35 (2 2)

Japonia

Țara soarelui răsare, Țara minunilor

În ultima vreme tot mai mult se aude vorbindu-se de Japonia, mai ales dela izbucnirea acestui al doilea război mondial. Înainte vreme, doar bătrânii mai știau de Japonia, cum li spuneau ei, care în anul 1905 dădea o luptă cu Rusia în răsăritul îndepărtat.

Japonia e o țară dincolo de China, toată înconjurată cu apă, alcătuită dintr-o mulțime de insule, (Insula e o bucată de pământ, înconjurată de toate părțile cu apă). Sunt 4 insule mari, 500 insule mai mici și vreo 8000 de insule mărunte de tot.

Japonia are o populație foarte numărăoasă și foarte îngrămădită, de cinci ori mai mare ca a României Mari. În fiecare an această populație crește cu peste un milion de suflete. Din această stăcauză nu mai puteau trăi toți în țara lor și atunci au început a se îndrepta spre continent, adică spre China, dela care a luat în 1894 o insulă numită Coreea, după războiul mondial niște insule din Oceanul Pacific, care au fost ale Germaniei. Imperiul Manciuriei încă este sub influența Japoniei. Acest lucru nu-i prea place Rusiei, pentru că linia lor ferată, numită transiberiană și care leagă Rusia cu portul Vladivostok, trece tocmai pe marginea Manciuriei.

Dela începutul acestui război Japonia a pus stăpânire pe o mulțime de alte insule pe care le-a luat dela Anglia, Statele Unite și Olanda. În prezent încă nu s'au terminat aceste lopte, care se dau mai ales în insulele Solomon, la o depărtare de 6.000 Km. de țara lor. Pe lângă acest război pe mare, Japoniezii mai duc și un război pe uscat cu Chinezii, dela care cuceresc alte și alte teritorii.

Dar minunea cea mare nu stă în cuceriri, ci în înțeleala cu care această țară s'a ridicat. Până pe la 1850 nu aveau nici o legătură cu țările culte și civilizate. Văzând că alte țări sunt mai înaintate ca ei, au făcut un plan ca nici un alt popor. Și-au trimis tineri în străinătate ca să învețe, care venind acasă s'au apucat de lucru. Au chemat specialiști din străinătate, la care le-au dat plăți foarte mari, iar după ce au învățat și ei dela străini, pe aceștia cu vorbe frumoase i-au trimis iară acasă.

Astfel în mai puțin de 100 de ani Japonia s'a ridicat la înălțimea țărilor celor mai culte și mai înaintate din Europa, cum nu s'a mai întâmplat cu nici o altă țară din lume. De aceea a și fost numită „țara minunilor”.

(Va urma)

Poșta gazetelor

D-l Lazar Iosif Petroșani. Nr. 2360. Mi s'au primit în 1 III. și s'au introdus abonament.

Preot T. Folea, Iara. Am primit banii bonatul cu Nr. 7202 mai are de achitat Lei pe 1943; de azi începând se sistă. **Oficiul parohial Chizdia.** Am primit banii și i-am introdus după cum aș cerut. Le bonatul Lupulescu Nicolae Nr. 241 am introdus după cum aș scris D-Voastră, nu am introdus banii, fiindcă nu l-am găsit. Totodată am extras și abonații cari restază pe anul și anume:

10.156. Jupăneanțu Gh.	200
10.185. Cîsticel Pavel	200
10.168. Ilvricel Avram	200
10.257. Inculescu Nic.	200
11.877. Jupăneanțu V.	200

și Nr. 13.460. Inculescu Gh. pe 1943. Totodată vă anunțăm și restanța celor s'au sistat cu data de 1 Ian. 1943 anume:

10.151. Vănuț Moisi	200
10.147. Evici Partenie	200

Petru Mogoș, Giuluz. Am primit cartă ștală; mai aveți de achitat 100 Lei pe 75 Lei pe 1943, până la 1 Aprilie, și v'am sistat gazeta, total 175.

Oficiul parohial Băgaciu. Mai în trecut am primit o carte poștală delatnatul Sălăgean Ioan C. Isaiă, care nu mi-a găsit, să-i schimbăm adresa la Mediaș, că la Băgaciu Va merg numai 15 zile piare.

Preot P. Berinde, Lupeni. Banii s'au primit; din 15 IV Va merg 49 exemplare, și scrisoare nu s'a primit.

Hășegan P. 11433 și Busuloc P. 11433. Am primit scrisoarea părintelui Ilie Mateș, în care ne comunică, cumcă D-voastră aș fi achitat abonamentul pe anul 1942. La noi n'au sosit banii, decât pe abonamentul Busuloc Lei 50 în anul luna Febr., deci mai restază pe anul Lei 150 și abonatul Hășegan restază Lei 200 tot pe anul 1943. Vă rugăm să trimite banii cât mai curând.

Dr. N. Costea, București. Banii i-am introdus pe următorii ani: anul 1941 Lei 125, 1942 Lei 200 și 1943 Lei 260. Lei 500 mon. Mureșianu și 415 Lei ajutor la gazeta.

Pr Nic. Șandru, Constanța Din 3000. Am trimis, Lei 1000 am predat Adm. Capitală pentru Seminar, Lei 1000 pentru ticele, Lei 700 calendare și 300 Lei. Din banii primii acum Lei 1000 am acontat la Libr. petru cărțile și 200 i-am introdus la abonatul Gh. Ștefănescu. **Gh. Oancea.** Am primit suma de Lei 1000 i-am repartizat la Nr. 7398, 7403, 7404, și form indicațiilor de pe mandat. Nr. 7404 i-am slătit.

Pr. Trifu Dan, Ghilad. În Nr. 14 al gazetei nu am aflat cazul de deces al S. Mădăruș rugăm să ne clarificați. Triodul încă nu s'a pus sub tipar. Nu este nici hârtie în vreme.

D-lul Cornel Neacșu, București. Scrioarea D-voastră am primit-o prea târziu, ca să publicăm din nou și publica poezia. Trebuie să știți că avem trimise la redacție atâtea poezii, încât am putea face un volum mare decât al colecției de un an al „Uniunii Poporului”, iar loc la „Foiaș” avem atât puțin.

Pr. Valeriu Crișan, Șercaia. Scrioarea de pe front am dat-o de mult la tipar, dar fiind prea lungă, încă n'a încăput.

Pr. Vasile Popa, Aruncuța. Am intervenit la librărie pentru trimiterea comandă acolo. Vi-s'a scris cartă poștală de răspuns, cărela Va rugăm să vă conformați.

Pr. Oct. Fulcea, Hârseni. Cele trimise vor publica pe rând, Spațiul e mic, nu se încapă tot ce dorim. Acatistele Vi-s'au trimis în 9 Aprilie dela Librărie.

Ziceți, în fiecare zi, că
o rugăciune pentru înțelegerea
rea țării noastre!